

22-11-2021 ΟΡΘΡΟΣ ΟΣΙΟΥ
ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙΑ.

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου
Φιλήμονος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀπφίας,
Ἀρχίππου καὶ Ὀνησίμου, καὶ τῆς Ἁγίας
Μάρτυρος Κικιλίας, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

† Μνήμη τοῦ

Ὁσίου Ἰακώβου τοῦ ἐν Εὐβοία.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος γ'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Στήχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Στήχ,β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Στήχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Ἀπολυτίκια.

ᾠχος γ'. Θείας πίστεως.

Χαίρει ἔχουσα, σὲ παραστάτην,
ἢ πολύφημος νῆσος Εὐβοίας, καὶ
τοῦ ὁσίου Δαυΐδ ἐπαγάλλεται, ἢ
θεία Μάνδρα τὸν τάφον σου
ἔχουσα, θεοχαρίτωτε πάτερ Ἰά-
κωβε, σὺ γὰρ χάριτας, βλυστάνεις
ἡμῖν ἐκάστοτε, ὡς ῥεῦμα Παρα-
κλήτου ἀνεπίσχετον.

Ἐτερον ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εὐβοίας τὸν ἔφορον, καὶ κοινο-
βίου Δαυΐδ, σεπτὸν προεξάρχοντα,
καὶ τοῦ λαοῦ ποδηγόν, Ἰάκωβον
ὄσιον, δεῦτε ἐν εὐφροσύνῃ, κατα-
στέψωμεν ὕμνοις, οὗτος γὰρ
ἐντυγχάνει, τῷ Χριστῷ ὑπὲρ πά-
ντων, παρέχει δὲ τοῖς ἀνθρώποις,
χάριν καὶ ἔλεος.

Δόξα. ..Ἐτερον.

ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν ὁσίων πατέρων τὰ κατορ-
θώματα, ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις,
ζηλώσας Ὅσιε, ἀνεδείχθης μιμητῆς
τούτων Ἰάκωβε, ἐν τῇ Μάνδρα τοῦ
Δαβίδ, τοῦ προστάτου σου σεμνέ,
ποιμάνας ταύτην ἐνθέως· διὸ σὺν
τούτῳ μὴ παύση, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ
δεόμενος.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς. ᾠχος δ'.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ
προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων
σωτηρίας ἢ προκήρυξις. Ἐν ναῶ
τοῦ Θεοῦ τρανώς ἢ Παρθένος
δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς
πᾶσι προκαταγγέλλεται. Αὐτῇ καὶ
ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν·
Χαῖρε, τῆς οἰκονομίας τοῦ κτίστου
ἢ ἐκπλήρωσις.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Καθίσματα

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν,

ᾠχος α'. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Ἰάκωβον σεμνόν, Λιβισίου τὸν
γόνον, καὶ μέγαν ἀσκητὴν, ἐν ἐσχά-
τοις τοῖς χρόνοις, τὸν ὄσιον ἡγού-
μενον, ἐπαινέσωμεν ἄσμασιν· ὡς
γὰρ ἄγγελος, ἐπὶ τῆς γῆς ἐπεγνώ-

σθη, τά ἄθροίσματα, τῶν ὀρθοδόξων παιδεύων, τοῖς θείοις διδάγμασι.

Δόξα, καὶ νῦν. *Τῆς ἑορτῆς. Ὅμοιον.*

Δικαίων ὁ καρπός, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, ἱερῷ ἐν ἀγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἣν ἠύλόγησεν, ὁ ἱερὸς Ζαχαρίας. Ταύτην ἄπαντες, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρίσωμεν.

Μετὰ τὴν β' σπυχολογίαν,

ᾠχος α'. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Ο τάφος σου πηγὴ, ἀγιάσματος ὥφθη· ἰᾶται γὰρ πιστῶν, τά νοσήματα πάντα, καὶ δίδωσι παράκλησιν, τοῖς πενθοῦσι καὶ κλαίουσι, καὶ τά πνεύματα, τά πονηρὰ ἐκδιώκει, διὰ τοῦτό σε, ὡς τοῦ Χριστοῦ ὄντως δοῦλον, Ἰάκωβε μέλπομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. *Τῆς ἑορτῆς*

ᾠχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως, ἀγνή, καθηγιασθῆς τῷ Θεῷ· καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προ σήχθης νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρώαν ἐπαγγελίαν. Τῷ θείῳ δὲ ναῶ, ὡς θεῖος ὄντως ναός, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὥφθης δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου φωτός. Μεγάλῃ ὄντως, ἡ πρόοδος σου, μόνη Θε ὀνουμφε καὶ ἀειπάρθενε.

Μετὰ τὸν πολυέλεον,

ᾠχος γ'. Τὴν ωραιότητα

Πάτερ Ἰάκωβε, ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ἔσχες τὸν Κύριον, τὸν Παντοκράτορα, διό τά τόξα τοῦ ἐχθροῦ, συνέτριψας καὶ ἔχαιρες, ὡσπερ δέ

οἱ ἄγγελοι, τό σὸν πρόσωπον ἔλαμπεν, ὅτε τὴν οὐράνιον, λειτουργίαν προσέφερες, καὶ πᾶσι τὴν σὴν χάριν ἐχορήγεις, τοῖς λόγοις καὶ τοῖς τρόποις σου μακάριε.

Δόξα, καὶ νῦν. *Τῆς ἑορτῆς.*

ᾠχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Λγαλλιάσθω ὁ Δαβιδ ὁ ὑμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακείμ σὺν τῇ Ἄννη, ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προῆλθε, Μαρία ἡ φωτοφόρος θεία λαμπάς· καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ ναῶ, ἣν καὶ βλέπων ἠύλόγησεν, ὁ Βαραχίου υἱός, καὶ χαιρών ἅ νεκραύγαζε· Χαῖρε, θαῦμα παγκόσμιον.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Εκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (δψ)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γὰρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δψ)

Δόξα.

Λγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Λγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον ᾠχος δ'

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ. (δψ)

Σπχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

*Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
Ἦχος β'.*

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Α

Εὐαγγέλιον.

Ἔσθη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ.

(Ζήτει ἐν τῷ Ὁρθρω τῆς ε' Δεκεμβρίου).

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὺς ἐγκαίνισσον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Αγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα....

Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν....

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπῆχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Τὸ Ἰδιόμελον Ἦχος β'

Ὁσιε πάτερ, ὡς μεγαλόφωνος κήρυξ, καὶ ἱεουργός σεμνότατος, ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ὁσίου Δαυΐδ ἐξέλαμψας· ἔχων γάρ ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἔνδον, πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Κύριον, τῆς ἀγάπης τό φίλτρον, διδάσκαλος ὠφθης, τῆς ἀρετῆς ἀκριβέστατος, ποδηγῶν πρὸς τὰ κρείττω, ρήμασι θείοις καὶ θαυμαστῇ βιοτῇ σου, τοὺς συνόντας σοι κοσμικοὺς καὶ μονάζοντας, οὓς καὶ τὰ νῦν, ταῖς πρὸς Χριστόν πρεσβείαις σου, μὴ παύση φυλάττων ὅσιε Ἰάκωβε, ἐκ πάσης περιστάσεως.

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (δ')

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

KANONES

*Ὁ α' Κανὼν τῶν Εἰσοδίων
ὡδὴ α' Ἦχος δ' - Ὁ Εἰρμός*

Ἄνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν Εἴσοδον. (δ')

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γοφίας πανάχραντε, σὲ θησαυρὸν ἐπιστάμενοι, καὶ χάριτος βρούουσαν, πηγὴν ἀέναον, τὰς τῆς

γνώσεως, αἰτοῦμέν σε ῥανίδας, ἐπόμβρησον Δέσποινα, τοῦ ἀνυμνεῖν σε αἰεί.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπέρτερος Πάναγνε, τῶν οὐρανῶν χρηματίσασα, ναὸς καὶ παλάτιον, ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Θεοῦ, ἀνατίθεσαι, αὐτῷ ἐτοιμασθῆναι, εἰς θείαν κατοίκησιν, τῆς παρουσίας αὐτοῦ.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ φῶς ἀνατείλασα, ἡ Θεοτόκος τῆς χάριτος, πάντας κατελάμπρυνε, καὶ συνηγάγετο τὴν ὑπέρλαμπρον, αὐτῆς κατακοσμήσαι, πανήγυριν ἄσμασι· δεῦτε συνδράμωμεν.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ πύλη ἡ ἔνδοξος, ἡ λογισμοῖς ἀδιόδευτος, τὰς πύλας διάρασα, τὰς τοῦ Ναοῦ τοῦ Θεοῦ, νῦν προτρέπεται, ἡμᾶς συνεισελθόντας, τὰ θεία θαυμάσια, κατατροφῆσαι αὐτῆς.

Κανὼν α' τοῦ Ὁσίου, Ὠδὴ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Σπῆχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἱερατείας τὴν στολὴν ἐνδέδυσαι, πάτερ Ἰάκωβε, καὶ τὸν βίον ἔχων, ἐν πολλαῖς ἀσκήσεσι, εἰς ὄρος ἀνελήλυθας, ἀρετῶν τοῦ Κυρίου, καὶ τύπος πᾶσι γεγένησαι, ἐν ἐσχάτοις χρόνοις μακάριε.

Σπῆχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ανεπιστρόφως τήν ὁδόν ἐβάδισας, τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ, ἴσος τῶν Πατέρων, τῶν πρό σοῦ γεγένησαι, Ἰάκωβε πανεύφημε, ἐν Ευβοία αὐγάσας, τῷ σῶ φωτί τούς μονάζοντας, καί τούς κοσμικούς προσιόντάς σοι.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν

Κραταιωθείς ἀπό παιδός Ἰάκωβε, τοῦ Παρακλήτου αὐγαῖς, τῶν παθῶν τόν ὄχλον, ἀνδρικῶς ἐσκέδασας, καί ὠφθης τοῖς συνοῦσί σοι, εὐσεβείας ὁ κήρυξ, καί ὁ διδάσκαλος πίστεως· ὅθεν τήν σὴν μνήμην γεραίρομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Θεοτοκίον

Ὡς ταπεινοί σου ὑμνηταί Θεόφυμψε, καθικετεύομεν, ταῖς λιταῖς σου Μῆτερ, τῷ Ὑῖῳ σου πρέσβευε, ἵνα σωθῶμεν ἅπαντες, τῆς φλογός τῆς γεένης, καί ἵνα τύχωμεν χάριτος, διὰ τὰ πολλά ἡμῶν πταισματα.

Κανὼν β' τοῦ Ὁσίου, Ὡδὴ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν

Τὰ πάθη τοῦ σώματος καὶ ψυχῆς, ὡς ἔχων τὴν χάριν, τοῦ Κυρίου σου Ἰησοῦ, Ἰάκωβε πάτερ θεραπέυεις, τῶν ἐκζητούντων τὴν σὴν ὑποστήριξιν.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν

Ἡ χεῖρ σου ἰάτρευσε θαυμαστῶς, κατ' ὄναρ τὸ ὄμμα, ἐν τῇ Κύπρω τοῦ ἀσθε νοῦς, συντρίψας

ὄφρυν τοῦ ἀντιδίκου, θεοχαρίτῳτε πάτερ Ἰάκωβε.

Δόξα...

Νικαίας ποιμένος τῆς κεφαλῆς, αἱμάτωμα πάτερ, διαλύεις ταῖς σαῖς εὐχαῖς, ποιήσας Σταυροῦ τοῦ ζωηφόρου, τὸ θεῖον σχῆμα, Ἰάκωβε ὅσιε.

Καὶ νῦν ... *Θεοτοκίον*

Γωτῆρα κυήσασα τῶν βροτῶν, γενοῦ μοι ἐν βίῳ, κυβερνήτις καὶ βοηθός, πανά χραντε κόρη Θεοτόκε, διασκεδάζουσα πάθη τὰ ἄτοπα.

Κανὼν α' τῆς ἑορτῆς

ὦδὴ γ' Ἦχος δ'

Ὁ Εἰρμὸς

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, κἂν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον. *(δὲς)*

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νυμφοστόλος σήμερον ἐδείχθη, τερπνὸς τῆς Παρθένου ὁ ναός, καὶ θάλαμος δεχόμενος, τὴν ἔμψυχον παστάδα Θεοῦ, τὴν καθαρὰν καὶ ἄμωμον, καὶ λαμπροτέραν πάσης κτίσεως.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δαυτῷδ προεξάρχων τῆς χορείας, σκιρτᾷ καὶ χορεύει σὺν ἡμῖν, καὶ Βασιλίδα κράζει σε, πεποικιλμένην Ἄχραντε, παρισταμένην πάναγνε, ἐν τῷ ναῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εξ ἧς ἡ παράβασις προῆλθεν, ἡ πάλαι τῷ γένει τῶν βροτῶν, ἐκ ταύτης ἡ ἀνόρθωσις, καὶ ἀφθαρσία ἦνθησεν, ἡ Θεοτόκος σήμερον, προσαγομένη ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ.

Στήχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κιριτῶσιν Ἀγγέλων στρατηγίαι, καὶ πάντων ἀνθρώπων ἡ πληθύς, καὶ πρὸ προσώπου Πάναγνε, προστρέχουσί σου σήμερον, λαμπραδηφόροι κράζουσαι, τὰ μεγαλειᾶ σου ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Κανὼν α' τοῦ Ὁσίου

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς

Στήχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Βαρυαλγοῦντας ἀσθενεῖς, ἰατρεύσας θεοφόρε, καθηγούμενε Ἰάκωβε λιταῖς σου· παρρησίαν γὰρ πολλήν, ἐκ τοῦ Δεσπότη εἴληφας, καὶ χάριν ἰαμάτων, ὡς ἀμοιβήν τῶν καμάτων σου.

Στήχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Εν τῷ ἀέρι θαυμαστῶς, ἐνεφανίσθης θεόφρον, καὶ ἐκράτησας χερσί σου ἀγίαις, ἀερόπλοιον δεινῶς, τρωθέν πάτερ Ἰάκωβε, ὑπὸ σφοδρῶν πληγμάτων, τῶν κεραιῶν ἀξιάγαστε.

Στήχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Λύσας τὰς πλάκας τῆς σαρκός, ταῖς σαῖς ἀσκήσεσι πάτερ, καὶ τῇ χάριτι Ἰάκωβε Κυρίου, ὡς ἐλεύθερον πτηνόν, ἀνήχθης πρὸς τὰ δώματα, τοῦ οὐρανοῦ μετέχων, ζωῆς ἀφάτου λαμπρότητος.

Στήχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Θεοτοκίον

Ἰσχυῖ σου τοῦ πονηροῦ, σύντριφον κέντρα κακίας, καὶ τὰ τόξα πονηρίας τὰ ποικίλα, προφυλάττουσα πιστούς, Παρθένε τούς ὑμνοῦντάς σε, καὶ ἐκζητοῦντας πόθῳ, τὴν σὴν ἀγίαν ἀντίληψιν.

Κανὼν β' τοῦ Ὁσίου

ᾠχος πλ. δ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στήχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἡ ἀγία μονή σου, ὡς θησαυρὸν ἔχουσα, τάφον σου Ἰάκωβε πάτερ, σκιρτᾷ καὶ γάννυται, ὅτι τοῖς πάσχουσι, παρέχεις χάριν καὶ ἄκος, τοῖς ἐν πίστει ἄγιε, ἄσπα ζομένοις σε.

Στήχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Νοσημάτων παντοίων, θαυματουργὸν γέγονεν, ὅσιε τὸ ἔλαιον ὄντως, τοῦ θείου τάφου σου, πολλοὺς γὰρ ἔσωσεν, ἐκ σαρκικῶν ἀλγηδόνων, ὥσπερ ἐν τῇ μάνδρα σου, σεμνὸν μονάζοντα.

Δόξα...

Πυρωθεὶς ἐγκαρδίως, ἐξ ἀγαθοῦ ἔρωτος, πρὸς τὸν σὸν Δεσπότην θεόφρον, πᾶσαν προσπάθειαν, ὅλως ἀπέρριψας, καὶ τὴν ὁδὸν μοναζόντων, ὅσιε Ἰάκωβε, χαίρων ἐβάδισας.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Ὁ ἐχθρὸς με πειράζει, τοῖς λογιμοῖς πάντοτε, τῆς ἀπελπισίας, Παρθένε· ἀλλὰ πρεσβεῖαις σου, τὰ νέφη σκέδασον, τῶν λυπηρῶν βιοτῆς μου· σὺ γὰρ ὠφθης, πάναγνε, χαρᾶς τὸ αἴτιον.

Συναπτή μικρά και ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κάθισμα.

ᾠχος δ'. Ταχύ προκαταλαβε.

Τὸν νέον Ἰακώβον, καὶ ἀσκητὴν θαυμαστόν, ὑμνήσωμεν ἅπαντες, οἱ προσκυνοῦντες αὐτοῦ, τὸν τάφον φιλάγιοι· οὗτος γὰρ ἀνετέθη, ἐκ μικρᾶς ἡλικίας, ὡσπερ πάντιμον δῶρον, τῷ Χριστῷ καὶ Δεσπότη· διὸ καὶ ἀνεδείχθη, πιστῶν ὁ διδάσκαλος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναβόησον Δαβίδ, τίς ἦ παροῦσα ἑορτή, ἦν ἀνύμνησας ποτέ, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα Θεόπαιδα καὶ Παρθένου; Ἀπενεχθήσονται εἰπών, τῷ βασιλεῖ μυστικῶς, παρθένοι ὀπισθεν αὐτῆς, καὶ αἱ πλησίον αὐτῆς· καὶ θαυμαστὴν ἔρ γάζου καὶ παγκόσμιον, τὴν ἑορτὴν τοῖς κραυγάζουσιν· Ἡ Θεοτόκος, ἡμῖν ἐπέστη, τῆς σωτηρίας ἡ πρόξενος.

Συναπτή μικρά και ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

Κοντάκιον.

ᾠχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὸν σεμνὸν ἡγούμενον, τῶν μοναζόντων πατέρων, καὶ Δαυΐδ διάδοχον, ἐν τῇ Μονῇ τῆς Εὐβοίας, λάμπαντα, καθάπερ ἄστρον ἐν Ἐκκλησίᾳ, λόγοις τε καὶ εὐθσεβεῖ βιοτῇ ἐν πίστει, ἐπαινοῦμεν ἐκβοῶντες· χαίροις θεόφρον Ἰακώβε ὅσιε.

Οἶκος.

Ἀπό βρέφους παμμάκαρ ἠγάπησας τὸν Δεσπότην Χριστὸν τὸν

φιλόανθρωπον, καὶ τὴν τρίβον αὐτοῦ χαίρων ὠδευσας, ἀσκητικῶς βιοτεύσας ὡς ἄσαρκος, καὶ ἐκ ποικίλων παθῶν τὴν καρδίαν σου, ταῖς προσευχαῖς καὶ νηστεῖαις ἐκάθηρας, τὸν σὸν νοῦν μονίμως μακάριε, στηρίξας πρὸς οὐράνια δώματα· ὅθεν σοι ἐδόθησαν ὅσιε, τοῦ Παρακλήτου ποικίλα δωρήματα· ἡγουν τό μέγα τῆς προοράσεως χάρισμα, καὶ νοσημάτων ἀπάντων πανάκεια, καὶ σὺν τούτοις ἐγένου ἡγούμενος, κοινοβίου Δαυΐδ τοῦ προστάτου σου, κοσμικοῖς καὶ μονάζουσι προσπορίζων, ψυχῆς τὰ κατάλληλα· διὰ τοῦτο ἐπαινοῦμέν σε ἐκβοῶντες· χαίροις θεόφρον Ἰακώβε ὅσιε.

Συναξάριον

Τῇ ΚΒ' τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου, μνήμην ποιούμεθα τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ ἐπονομαζομένου Τσαλίκη, καθηγουμένου τῆς ἱερᾶς μονῆς ὀσίου Δαβίδ τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ.

Στίχοι.

Ἰακώβε ὅσιε, ἡμῶν τοὺς ὕμνους Δέχθητι ὡς τὰ δύο λεπτά τῆς χήρας.

Ὡς ἄγγελος Θεοῦ Ἰακώβος πρὸς πόλον ἦρθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Φιλήμονος, Ἀρχίππου, Ἀπφίας καὶ Ὀνησίμου, μαθητῶν γεγονότων Παύλου τοῦ Ἀποστόλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κικιλίας, Βαλλερικιανῶν, καὶ Τιβουρτίου.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μάρκου, Στεφάνου, καὶ ἑτέρου Μάρκου.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Προκοπίου τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μενίγνου τοῦ κναφέως.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀββᾶ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Χριστοφόρος καὶ Εὐφημία ξίφει τελειοῦνται.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Θαλλέλαιος καὶ Ἄνθιμος ξίφει τελειοῦνται.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ὁσιος Κάλλιστος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Θαδδαῖος, ἐν τροχῷ δεθείς, καὶ κατὰ πρानοὺς ἀφεθείς, τελειοῦται.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀγαπίωνος, Σισινίου Ἱερομάρτυρος, καὶ Ἀγαπίου.

Ταῖς τῶν σῶν ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

ᾠδὴ α'. ᾠχος α'.

Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε· Χριστὸς ἐπὶ γῆς ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ'.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς

γεννηθέντι ἀρρεούστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

ᾠδὴ δ'.

Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς, Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὄρους ὁ αἰνετός, κατασκίου δασέος· ἦλθες σαρκωθείς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄυλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει Σου Κύριε.

ᾠδὴ ε'.

Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρῶν, τῆς μεγάλης βουλής Σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν Σε, Φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ ς'.

Σπλάγχων Ἰωνᾶν, ἔμβρουον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θῆρ, οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβών, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἥς γὰρ οὐχ ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχευ ἀπήμαντον.

ᾠδὴ ζ'.

Οἱ Παῖδες, εὐσεβεῖα συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογός, ἐστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'.

Λινοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὖς ἐδέξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἦν ὑπέδου νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω, ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (ᾠχος α΄)

Σπῆχ. **Μ**εγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπῆχ. **Ὅ**τι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. **Ὅ**τι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. **Ἐ**ποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. **Κ**αθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. **Ἀ**ντελάβετο Ἰσραὴλ παίδος αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω Στρατευμάτων.

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον, οὐρανὸν τὸ σπήλαιον θρόνον Χερουβικὸν τὴν Παρθένον τὴν φάτνην χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

Ἐξαποστειλάρια.

ᾠχος β΄. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τοῦ Λιβισίου βλάστημα, καὶ Φαράκλων οἰκῆτωρ, Εὐβοίας νήσου καύχημα, καὶ πιστῶν παραστάτης, Μονῆς Δαβίδ τοῦ ὀσίου, προεστῶς θεοφόρος, χαρίτων σκευὸς πάγχρυσον, καὶ προγνώσεως λύχνος, ἀειλαμπής, ἐγκρατείας πόνοις ἀκαταπαύστοις, καὶ σαῖς πυκναῖς δεήσεσιν, Ἰάκωβε ἐγνώσθης.

Τῆς ἑορτῆς. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἦν πάλαι προκατήγγειλε, τῶν προφητῶν ὁ σύλλογος, στάμνον καὶ ῥάβδον καὶ πλάκα, καὶ ἀλατόμητον ὄρος, Μαρίαν τὴν Θεόπαιδα, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν· σήμερον γὰρ εἰσάγεται, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ἀνατραφῆναι Κυριῷ.

ΑΙΝΟΙ . ᾠχος α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

ᾠχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Εκ παίδων ἠγάπησας σφοδρῶς, ἀσκητῶν πολίτευμα, καὶ ἐν νηστεῖαις ἐσχόλαζες, καὶ ταῖς δεήσεσιν, ἔχων δὲ πρὸς τοῦτο, καὶ τὴν γνώμην σύμφωνον, σεμνὴ τῶν εὐσεβῶν γεννητόρων σου· διό καὶ ἠὔξανες, τῇ ἀγνείᾳ καὶ σεμνότητι, ἐπ' ἐσχάτων, χρόνων Ἰάκωβε.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ως ἄγγελος ὤφθης ἐν Μονῇ, τοῦ Δαυΐδ πανόλβιε, διακριθεὶς ἐν ἀσκήσεσι, καὶ τοῦ θελήματος, ἐκκοπῇ ἐκ ρίζης, ἀσκητὰ Ἰάκωβε· διό καὶ ἐνεδύθης τὰ πάντα, ἀξίως ὅσπερ, ἱερωσύνης τὰ ἱμάτια, ἀγιαζῶν, πιστῶς τὰ πληρώματα.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Φιλόστοργος ὤφθης ἀληθῶς, ὡς ἱερομόναχος, ἐπιστηρίζων τὴν ποιμνὴν σου ἐξ ἐπιθέσεων, τοῦ ἀντι-

κειμένου, καὶ λύων Ἰάκωβε, πολλῶν ἐνεργουμένων σῆ χάριτι, τῶν προσιόντων σοι, τὴν πικρίαν καὶ τὴν ἄλυσιν, καὶ παρέχων, ψυχῶν τὴν εἰρήνευσιν.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ο τάφος σου ὄλβος ἐν Μονῇ, ἐπεγνώσθη ὅσπερ, καταπλουτίζων Ἰάκωβε, πολλοῖς χαρίσμασι, τοὺς ἀσπαζομένους, αὐτόν μετὰ πίστεως, καὶ πάντοτε ἰᾶται νοσήματα, ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ σκεδάξει τὴν ἀπόγνωσιν, τῶν ἀνθρώπων, τῶν προσερχομένων σοι.

Δόξα... ᾠχος πλ. α'.

Οσπερ πάτερ, ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τὸν ἀγαθὸν θησαυρὸν κεκρυμμένον, πάντα ἀπέριψας, τὰ γεηρά καὶ ὑλώδη, ἐπιθυμίαν ἔχων σὺν Χριστῷ ἀναλῦσαι, καὶ αἰωνίως αὐτῷ συνεῖναι· ὅθεν ὀλοκαρδίως τὸν Ἰησοῦν ἠγάπησας, καὶ λόγοις τε καὶ πολλοῖς σημείοις, γνωστὸν τοῖς πᾶσι τοῦτον ἐποίησας, ὃν καθικέτευε πάτερ Ἰάκωβε, ὑπὲρ τῆς ἀγίας Μονῆς σου, καὶ πάντων τῶν τιμώντων, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. ..Τῆς ἑορτῆς. ᾠχος β'.

Γήμερον τῷ Ναῶ προσάγεται, ἡ Πανάμωμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφοῦ. Σήμερον τὸ καθαρῶτατον ἅγιασμα, ὡς τριετίζουσα δάμαλις, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων εἰσάγεται. Ταύτη ἐκβοήσωμεν, ὡς ὁ Ἄγγελος·

Χαίρε μόνη ἐν γυναιξίν εὐλογημένη.

Δοξολογία Μεγάλη. ᾠχος πλ. α'

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος γ'. Θείας πίστεως.

Χαίρει ἔχουσα, σὲ παραστάτην, ἡ πολύφημος νῆσος Εὐβοίας, καὶ τοῦ ὀσίου Δαυΐδ ἐπαγάζεται, ἡ θεία Μάνδρα τὸν τάφον σου ἔχουσα, θεοχαρίτωτε πάτερ Ἰάκωβε, σὺ γὰρ χάριτας, βλυστάνεις ἡμῖν ἐκάστοτε, ὡς ῥεῦμα Παρακλήτου ἀνεπίσχετον.

ΕΝ ΤΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῆς ἑορτῆς)

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περί σου ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκειται.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος.

Κῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Ἄγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ.

Κῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Ἄγιος ὁ ναὸς σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

Κῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρω-θεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἰς ὧν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος δ΄

Κήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις. Ἐν Ναῶ τοῦ Θεοῦ τρανώς ἡ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται· Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις.

Στίχ. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος δ΄

Κήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις. Ἐν Ναῶ τοῦ Θεοῦ τρανώς ἡ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται· Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις.

Σπχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς.

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος δ'

Γήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἢ προκήρυξις. Ἐν Ναῶ τοῦ Θεοῦ τρανώς ἢ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται· Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἢ ἐκπλήρωσις.

Μικρὰ Εἰσόδος.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός,, (*ὁ β' χορὸς*) ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Ἀπολυτίκιον.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος δ'.

Γήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἢ προκήρυξις. Ἐν Ναῶ τοῦ Θεοῦ τρανώς ἢ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται· Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἢ ἐκπλήρωσις.

Τοῦ Ὁσίου

ᾠχος γ'. Θείας πίστεως.

Χαίρει ἔχουσα, σὲ παραστάτην, ἢ πολύφημος νῆσος Εὐβοίας, καὶ τοῦ ὀσίου Δαυΐδ ἐπαγάλλεται, ἢ θεία Μάνδρα τὸν τάφον σου ἔχουσα, θεοχαρίτωτε πάτερ Ἰάκωβε, σὺ γὰρ χάριτας, βλυστάνεις

ἡμῖν ἐκάστοτε, ὡς ρεῦμα Παρακλήτου ἀνεπίσχετον.

Ἔτερον ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εὐβοίας τὸν ἔφορον, καὶ κοινοβίου Δαυΐδ, σεπτὸν προεξάρχοντα, καὶ τοῦ λαοῦ ποδηγόν, Ἰάκωβον ὄσιον, δεῦτε ἐν εὐφροσύνῃ, καταστέφωμεν ὕμνοις, οὗτος γὰρ ἐντυγχάνει, τῷ Χριστῷ ὑπὲρ πάντων, παρέχει δὲ τοῖς ἀνθρώποις, χάριν καὶ ἔλεος.

Ἔτερον.

ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν ὀσίων πατέρων τὰ κατορθώματα, ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις, ζηλώσας Ὅσιε, ἀνεδείχθης μιμητῆς τούτων Ἰάκωβε, ἐν τῇ Μάνδρα τοῦ Δαβίδ, τοῦ προστάτου σου σεμνέ, ποιμάνας ταύτην ἐνθέως· διὸ σὺν τούτῳ μὴ παύση, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ δεόμενος.

Τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον ᾠχος δ'

'Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ο καθαρῶτατος Ναὸς τοῦ Σωτῆρος, ἢ πολυτίμητος παστὰς καὶ Παρθένος, τὸ ἱερὸν θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι θείῳ, ἦν ἀνυμνοῦσιν Ἄγγελοι Θεοῦ· Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Ἀπόστολος (τῆ ε' Δεκεμβρίου)

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ**

Προκείμενον. ᾠχος βαρῦς.

Ψαλμὸς 149.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Σπῆχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησία ὁσίων.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **5:22-6:2**

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, Πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ'). **Ἦχος βαρὺς.**

Ἀγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Σπῆχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Κοινωνικόν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **γ'**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Ἐξαίρετος

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Ἦχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἀμήν ἀμήν ἀμήν, εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

ἦχος β'

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογη-
μένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος. (τρὶς)

Ἀπόλυσις

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.